

Nr 681

Av herr **Andersson** i Örebro m. fl., om *höjt anslag till Statens hantverks- och industrilånefond.*

(Lika lydande med motion nr 551 i Första kammaren)

Inom det svenska näringslivet intar de mindre och medelstora företagen en mycket framträdande plats. Man räknar enligt tillgänglig statistik med att av landets 38 000 industriföretag har endast 1 200 företag mer än 100 anställda och av dessa 1 200 företag har 240 mer än 500 anställda. Ser man till antalet sysselsatta har industriföretag med 4—50 anställda sammanlagt 265 000 sysselsatta, industriföretag med 51—500 anställda sammanlagt 420 000 sysselsatta och storföretag 295 000 sysselsatta.

Enligt en av Sveriges hantverks- och industriorganisation utförd undersökning har under perioden 1954—1964 småindustrien minskat sin andel av industriens anställda från 29 till 27 procent. Om man ser till förädlingsvärdet inom industrien har småindustrien, trots minskad andel av antalet anställda, bibehållit sin andel av förädlingsvärdet under den nämnda tidsperioden. Enligt samma undersökning har kunnat konstateras att de mindre och medelstora företagen till relativt liten del påverkats av de fusioner och samarbetsavtal, som är ett led i strukturrationaliseringar i olika branscher.

Man kan också konstatera att trots att småföretagen bibehållit sin procentuella andel av industriens förädlingsvärde har rationaliseringen och utvecklingen gått i långsammare takt än inom storindustrien. Skälen härför kan vara varierande. Brist på kapital torde vara en av huvudorsakerna, likaså bristande kunskaper om de moderna rationaliseringsmetoderna.

Med hänsyn till de mindre och medelstora industriföretagens betydelse såväl ur produktionssynpunkt som ur sysselsättningssynpunkt måste en framsynt samhällsekonomisk planering ta sikte på att på olika sätt underlätta dessa företagsgruppers rationalisering och utveckling. Dessa ändamål främjas genom att lån ur statens hantverks- och industrilånefond via företagarföreningarna ställs till den mindre och medelstora företagsamhetens förfogande. För innevarande budgetår har på kapitalbudgeten under statens utlåningsfonder anvisats 18 milj. kr. att tillföras hantverks- och industrilånefonden. Kommerskollegium har i skrivelse den 30 juni 1966 föreslagit att för budgetåret 1967/68 anvisas 21 milj. kr. till fonden. Företagarnas förbund har bedömt anslagsbehovet till 39 milj. kr.

Det torde vara ytterst angeläget att full sysselsättning kan uppehållas inom den mindre och medelstora industrien, som sysselsätter en betydande del av befolkningen i landet. Risk finns för att det väsentligt skärpta läget på kreditmarknaden kommer att ge utslag i form av minskad aktivitet och ökad arbetslöshet. I detta läge är det angeläget att medverka till en utökning av aktiviteten inom den nämnda näringsgruppen. Det är väsentligt att småföretagarnas kreditbehov vad avser såväl rörelsekapital som investeringar kan uppehållas. Företagarföreningarnas låneverksamhet spelar härvidlag en viktig roll. Denna verksamhet bör inte minskas, vilket skulle bli följden om endast ett sedan flera år oförändrat anslag om 18 milj. kr. anvisas till fonden.

I årets finansplan har aviserats inrättandet av en näringspolitisk fond uppgående till 500 milj. kr. Det är vår förhoppning att fondvillkoren kommer att utformas på sådant sätt att även den mindre och medelstora företagsamheten kan komma i åtnjutande av dessa medel. I avvaktan på särskild proposition beträffande denna fond inskränker vi oss nu att föreslå att riksdagen måtte bifalla det av kommerskollegium föreslagna beloppet, 21 milj. kr.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte under åttonde huvudtiteln till *Statens hantverks- och industrilånefond* för budgetåret 1967/68 anvisa ett investeringsanslag av 21 000 000 kr.

Stockholm den 26 januari 1967

Sven G. Andersson (fp) *Bengt Sjönell (cp)* *G. From (fp)*
i Örebro

Anders Jonsson (fp) *M. Berglund (fp)* *Bertil Öhvall (fp)*